

رسانایی یونی بهبود یافته در غشاهای جداکننده الکتروریسی شده پلی (وینیلیدین فلوراید) مخلوط -
شده با مایعات یونی مختلف برای باتری های لیتیوم-یون

چکیده

غشاهای الیافی پلی (وینیلیدین فلوراید)^۱ (PVDF) الکتروریسی شده و دوپ شده با مایعات یونی^۲ (IL) مختلف و دارای آنیون یکسان تولید شدند و پتانسیل آن ها به عنوان غشاهای جداکننده برای کاربردهای باتری مورد ارزیابی قرار گرفت. انواع مختلف IL که حاوی آنیون یکسان بیس (تری فلورومتیل سولفونیل)^۳ [TFSI]⁻، با غلظت IL بین ۰ تا ۱۵ درصد وزنی استفاده شد. مورفولوژی، ریزساختار، خواص حرارتی و الکتریکی (رسانایی یونی و پنجره الکتروشیمیایی) غشاها مورد ارزیابی قرار گرفتند. وجود ILها در ماتریس پلیمری PVDF بر قطر الیاف و محتوای فاز قطبی β در پلیمر و همچنین درجه بلورینگی تأثیر می گذارد. پایداری حرارتی غشاها با ادغام IL کاهش می یابد. آزمایش های طیف سنجی امپدانس^۴ حداکثر هدایت یونی $2/8 \text{ mS/cm}$ را برای نمونه ۱۵٪ / ۱-اتیل-۳-متیل ایمیدازولیوم بیس (تری فلورومتیل سولفونیل)^۵ ([Emim][TFSI]) در دمای اتاق نشان می دهد. پایداری الکتروشیمیایی نمونه ها از ۰/۰ تا ۶/۰ ولت است. وقتی به عنوان غشای جداکننده باتری در نیم سل های C- LiFePO_4 ارزیابی شد، حداکثر ظرفیت تخلیه 119 mAh/g در نرخ جریان مشخص (C-rate) برای غشای PVDF با نسبت ۱۵٪ [Emim][TFSI] و با راندمان کولمبیک^۶ نزدیک به ۱۰۰٪ به دست آمد. نتایج نشان می دهد که غشاهای الکتروریسی تولید شده برای کاربرد به عنوان جداکننده برای باتری های لیتیوم یونی (LIBs) مناسب هستند.

کلمات کلیدی: مایعات یونی، الکتروریسی^۷، PVDF، جداکننده ها^۸.

¹ Poly (Vinylidene Fluoride)

² Ionic Liquids

³ Bis (Trifluoromethyl sulfonyl) Imide

⁴ Impedance Spectroscopy

⁵ 1-Ethyl-3-Methylimidazolium Bis (Trifluoromethyl sulfonyl)

⁶ Coulombic Efficiency

⁷ Electrospinning

⁸ Separators

نتیجه گیری

غشاهای الیافی الکتروریسی شده PVDF با محتویات مختلف ILها که آنیون [TFSI]⁻ یکسانی دارند به دست آمد. به طور مستقل از نوع کاتیون IL، قطر الیاف به دلیل وجود بارهای یونی در محلول کاهش یافت. اگرچه الیاف PVDF محتوای فاز β بالایی را نشان می دهند، اما به دلیل تبخیر حلال در دمای اتاق، ادغام محتوای IL تأثیر قابل توجهی بر این مقدار ندارد. پایداری حرارتی و درجه بلورینگی در حضور IL در ماتریس PVDF کاهش می یابد که این موضوع ناشی از برهمکنش های الکترواستاتیک قوی بین IL و زنجیره های پلیمری بسیار قطبی است. تجزیه و تحلیل طیفسنجی امپدانس امکان تعیین رسانایی یونی را با حداکثر $2/8 \text{ mS/cm}$ در دمای اتاق برای نمونه ۱۵٪ وزنی [Emim][TFSI] فراهم کرد. تمام غشاهای الکتروریسی شده پایداری الکتروشیمیایی را در محدوده ولتاژ ۰/۰-۶/۰ ولت نشان دادند و نیم سل های باتری مونتاژ شده عملکرد خوبی داشتند و به حداکثر ظرفیت تخلیه 119 mAh/g در نرخ جریان مشخص (C-rate) و ۱۰۰ درصد راندمان کولمبی رسیدند. نتایج گزارش شده در این مقاله کاربرد غشاهای PVDF/IL الکتروریسی شده را در تولید غشاهای جداکننده برای کاربردهای LIB اثبات می کند.

Reference

Barbosa JC, Correia DM, Gonçalves R, de Zea Bermudez V, Silva MM, Lanceros-Mendez S, Costa CM. Enhanced ionic conductivity in poly (vinylidene fluoride) electrospun separator membranes blended with different ionic liquids for lithium-ion batteries. *Journal of Colloid and Interface Science*. 2021 Jan 15; 582:376-86.

DOI: 10.1016/j.jcis.2020.08.046

مترجم: علیرضا کرفی

